

Nepper í vandasjógv

13/9-1995 fekk ákærvaldið orðrar frá dómaram um um at sletta tað nógv umrødda notatið hjá Magnusi Petersen av teldu hansara. Tað er ikki gjørt, tí tað sambært fútanum »ikki ber til at sletta notatið«.

Hetta kunnu gerast dýr orð fyri fútan. Tí talan er ikki um nakra óvanliga teldu. Og sambært Magnusi ber væl til at sletta av henni.

Og at notatið er endað í Jyllands Posten kann gerast ein enn álvarsamari søga fyri Nepper. Tí nógv bendir á, at ákærvaldið hevur likið notatið til blaðið.

Avdúkingarnar farnu dagarnar hava ikki bara verið hersknar hjá teimum sjei fríkendu. Tær hava eisini sent okkara ákærvald út í eina hættiliga, lögfrøðiliga vandasigling

SJÚRÐUR SKAALÉ

Tá Jyllands Posten sunnudagin 14. januar prentaði tað síðani so nógv umrødda notatið hjá Magnusi Petersen, kom tað sera illa við hjá teimum, sum blivu fríkendir í skálafjalsdómnum.

Notatið - og aðrir upplýsingar, sum stóðu í blaðnum sama dag - hava loypt øði í donsku pressuna og danskar politikarar. Tað verður mettt so álvarsamt, at kannað verður, um málið kann takast upp aftur.

Kann raka Nepper

Men skal eitt tilkið mál takast upp aftur eftir at dómur er fallin og freistin fyri at skjóta hann inn fyri hægri rætt er farin, skulu umstøðurnar verða heilt óvanligar. Nýggir, avgerandi upplýsingar skulu verða komnir fram - og teir skulu vera komnir fram eftir, at freistin til at kæra er út.

Um hetta er stóðan í hesum føri, er meira enn ívamsamt. Mest sannlíkt er, at teir fríkendu eru fríkendir með alla.

Avdúkingarnar kunnu hinvegin fáa álvarsamar fylgjur fyri mótpartin hjá teimum: Ákærvaldið.

Tí hyggur ein eftir søguni um hetta notatið, so bendir nógv á, at fjølmiðlar nír hava fingið tað frá ákærvaldinum. Nepper, Hesselholdt ella Møller.

Er tað rætt - og verður tað endaliga prógvað - so hevur ákærvaldið gjørt seg sekt í fleiri álvarsomum lógarbrotum.

Søgan um notatið

Søgan um notatið hjá Magnusi Petersen er hendan:

1. september 1994 byrjar skálafjalsmálið. Henda dag leggur Magnus Møller málið fram í rættinum.

2. Dagin eftir - 2. september 1994 - skrivir Magnus Petersen brævið til verjan Thomas Rørdam inn á sína privatu teldu heima við hús.

Hann hevur ongan printara heima, og hann sigur, at hann ongantið hevur printað brævið út á pappír. Hetta vóru bert nakrir persónligir tankar hann gjørdi sær, sigur hann.

5. september 1994 byrja avhoyringarnar av teimum ákærdu í málinum.

Tá hesar avhoyringar eru farnar fram í góðar tveir mánaðir - 16. november - ger ákærvaldið ta stóru húsarannsóknina. Henda dag verður teldan hjá Magnusi Petersen tikið. Ikki bara hard-diskurin, men eisini skermur og knappabórð. Printari verður eingin tikið, tí Magnus hevur ongan printara.

Kæra

Rannsókn verður eisini gjørd hjá Halgiri Winther Poulsen, og fáar dagar seinni kærir hann saman við Magnusi um tað, sum hent er. Kæran fer heilt til hægstarætt.

Í kæruni halda Magnus og Halgir uppá, at øll rannsóknin var ólóglig. Men Magnus orðar eisini eina meira nágreiniliga kær: Fær hann ikki viðhald í at alt var ólógligt, so vil hann í minsta lagi hava síni reint persónligu skjøl aftur. Herundir tey skjøl, ið snúgvu seg um samskipti hansara við verjan.

Kravið byggi á ta sannroynd, at ein av grundstøðunum undir okkara rættartrygd júst er, at ein

ákærður skal kunna siga alt við verja sín í trúnaði og hava vissu fyri, at eingin annar fær tað at vita.

Hesum fær Magnus fullt viðhald í. Lögreglan viðgongur, at hon hevur skyldu at lata honum alt hetta tilfar.

Men hægstirættur sigur eisini, at dómurin kann geva loyvi til, at restin av tilfarinum verður brúkt í rættarsakini.

Verður útskrivað

Klokkan 17.42 tann 6. desember 1994 útskrivar ákærvaldið tað nú so nógv umrødda notat. Tað skal brúkast til ein rættarfund dagin eftir, tann 7. desember.

Skráin fyri henda fund er grovsortering av tí tilfari, tíkið var undir rannsóknini.

Á hesum fundi verður staðfest, at alt tað privata skal koyrast frá. Harimillum samskiptið millum Magnus Petersen og verja hansara.

Á hesum fundi verður kortini einki tilfar latið teimum, sum áttu tað.

Eftir henda dag - 7. desember 1995 - er tað dómurin, sum hevur ábyrgdina av øllum tí tikna tilfarinum. Formelt er tað hann, sum hevur tað undir hond.

Men reelt liggur tað hjá politinum. Tað verður goymt í stórum posum - og posarnir eru ikki forsegladri!

Fær ikki notatið

Í fyrstu viku í januar 1995, er nýggjur rættarfundur um rannsakingsarnar.

Og tá fær Magnus Petersen sitt privata tilfar aftur - harundir samskiptið við verja sín.

Men notatið, sum ákærvaldið hevði skrivað út klokkan 17.42 tann 6. de-

Enn er einki prógvað, men Mogens Nepper Christensen er komin undir álvarsaman illgruna fyri at hava brotið ta lóg, hann er settur at umsitja

semler 1994, fær hann ikki við.

Tað var við á fundinum 7. desember, men 5. januar var tað ikki har!

Viðvíkjandi tilfarinum sum ikki verður latið eigarinum á fundinum 5. januar avgerð dómurin, Svend Erik Hansen, at politiið fær loyvi til »umiddelbar besigtelse« av tí - men ikki loyvi at lesa tað.

Tvs. at politiið kann hyggja leysliga at tilfarinum, men ikki kanna tað gjølla. Vilja teir hava okkurt við í málið, skulu teir søkja dómaman um at sleppa at brúka tað.

At politiið fekk loyvi til at hyggja at, men ikki at lesa tilfarið, verður av lógarkønnum hildið at vera ein ógvuliga lógin avgerð.

Skal slettast

11. september 1995 er nýggjur rættarfundur um rannsakingsarnar.

Við á hesum fundi eru dómurin Svend Erik Hansen, ákærði Magnus Petersen, verjin Manfred Petersen (hann var móttur fyri Thomas Rørdam, ið var burturstaddur), ákærarmir Magnus Møller og Hesselholdt.

Eftir henda fund fær Magnus Petersen endiliga notatið útleverað.

Og dómurin krevur, at ákærvaldið slettast tað av telduni hjá Magnusi.

Teir høvdu altso ikki loyvi til yvirhevar at hava tað

eftir henda dag.

Í Jyllands Posten

Næstu ferð nakað hoyrist til hetta notat, er 14. januar 1996, tá tað stendur prentað í Jyllands Posten.

Tað eru bara ákærði og ákærvaldið, sum hava havt notatið.

Vanligt vit og skil sigur, at tað neyvan er Magnus Petersen, sum hevur latið Jyllands Postinum tað.

Hvør tað er, finst einki prógv um. Men tann vitan sum er, peikar øll sama veg: móti ákærvaldinum.

At tilkur illgruni er um okkara ákærvald, er álvarsamt.

Tí talan er um eitt lógar brot av teimum stóru.

Lýgur Nepper?

Um illgrunin er grundaður, veit eingin kortini enn. Men síðani notatið stóð í Jyllands Posten er komið fram, at ákærvaldið ið hvussu er ikki hevur slettast tað av telduni hjá Magnusi Petersen.

Teir hava sagt orsökina vera, at tað ikki letur seg gera at sletta eitt tilkið dokument av telduni - og at sjálvt sakkunnleikin ikki er førur fyri tí.

Hetta má metast at vera sera vágið av ákærvaldinum.

Tí sambært Magnusi er talan um eina heilt vanliga teldu við Word for Windows-forritið. Og øll vita, at tað er sera einfalt at sletta eitt dokument av eini tilika

teldu.

»Tað dugir sjálvt mín fimt ára gamla dóttur, sigur Magnus við Sosialin. Pástandin hjá fútanum kallar hann rætt og slætt »vrøvi«.

Kann onkur uttanfyristandandi prógva, at tað ber til at sletta av hesi teldu, er Mogens Nepper-Christensen í stórum trupulleikum. Tí so hevur hann ikki fylgt orðrunum frá einum dómara.

Og logið alment.

Hevur politiið likið?

Eitt er, at dokumentið ikki er slettast, og at ákærvaldið tí hevur havt eitt dokument, teir ikki hava havt loyvi til at hava.

Annað og verri er, at okkara ákærvald er komið undir álvarsligan mistanka fyri at hava latið donskum fjølmiðlum hetta dokument.

Eitt sum styrkir henda mistanka er, at aðrir upplýsingar um skálafjalsmálið hava staðið í blaðnum síðani.

Hesir upplýsingar hava í ávisum førum verið so neyvir, at bara fólk við sera stórum innlitum hava kent til teir.

Tað má tí vera onkur sum er innarliga í málinum, ið hevur likið.

Tað kann vera dómurin. Tað kunnu vera teir fríkendu ella verjar teirra. Og tað kann vera ákærvaldið.

Ið hvussu er tað onkur, ið stendur hesum sera nær.